

rzządzenia z dnia 9 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. № 43, poz. 452) z następującą zmianą:

Po § 1 wstawia się nowy „§ 1 a” w następującym brzmieniu:

„Dla rodzin tych stałych robotników i pracowników, których ilość dni pracy w odnośnym zakładzie przemysłowym wynosiła w ostatnich 2 tygodniach przed powołaniem, biorąc pod uwagę korzystniejszy dla robotnika tydzień, mniej niż cztery dni, dzienna norma zasiłku wynosi bez względu na ilość członków rodziny, szóstą część płacy, osiągniętej w tygodniu wziętym za podstawę obliczenia.

Jeżeli jednak wymiar zasiłku wyniósłby przy tem obliczeniu mniej niż jeden złoty dziennie, wówczas dzienna norma zasiłku dla tych rodzin wynosi bez względu na ilość członków rodziny jeden złoty”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Spraw Wojskowych, oraz Pracy i Opieki Społecznej.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Raczkiewicz*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*

668.

Rozporządzenie Ministrów: Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych ,

z dnia 19 czerwca 1925 r.

w sprawie zaopatrzenia inwalidów wojennych, zamieszkałych zagranicą.

Na podstawie artykułu 58 ustawy z dnia 18 marca 1921 roku o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. № 32 poz. 195), zarządza się co następuje:

§ 1. Inwalida wojenny w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 marca 1921 roku przebywający stale zagranicą za zezwoleniem właściwej władzy lub też przebywający zagranicą czasowo, nie dłużej jednak niż jeden rok (art. 26 lit. c. ustawy z dnia 18 marca 1921 r.) może korzystać ze strony Państwa ze świadczeń, wyszczególnionych w art. 4 lit. a, b, c, d, f, oraz w artykule 49 tejże ustawy.

Ze świadczeń zaś, wyszczególnionych w art. 4, lit. e, g, h, powyższej ustawy może on korzystać na koszt Skarbu Rzeczypospolitej Polskiej tylko wtedy, jeżeli pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a państwem, w którym inwalida przebywa, zawarta została w tym przedmiocie osobna umowa.

§ 2. Podstawą do przyznania zaopatrzenia jest zatwierdzone przez odnośną władzę wojskową (Ministra Spraw Wojskowych lub dowódcę okręgu korpusu) orzeczenie komisji wojskowo-lekarskiej, stwierdzające, że istnieje przyczynowy związek pomiędzy kalectwem (chorobą), a służbą wojskową.

§ 3. Sposób urzędowania komisji wojskowo-lekarskich przy ustalaniu warunków, uprawniających do zaopatrzenia inwalidów wojennych, przebywających zagranicą, normuje „Instrukcja Ministra Spraw Wojskowych, wydana w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Skarbu, w przedmiocie przedewizyjnego badania inwalidów wojennych, zamieszkałych zagranicą, w podkomisji wojskowo-lekarskiej” (Monitor Polski z r. 1924, № 82, poz. 230).

§ 4. Sposób zaopatrywania inwalidy wojennego w aparaty ortopedyczne normuje art. 39 i 43 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 195), §§ 52—92 rozporządzenia wykonawczego z dnia 10 stycznia 1923 roku (Dz. U. R. P. № 20, poz. 132), oraz instrukcja wydana przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, Ministrem Skarbu i Ministrem Pracy i Opieki Społecznej o zaopatrywaniu w protezy i aparaty ortopedyczne inwalidów wojennych, zamieszkałych poza granicami Państwa (Monitor Polski z 1925 r., № 53, poz. 208).

§ 5. Inwalidzie wojennemu, przebywającemu zagranicą, a odbywającemu podróż w myśl art. 50 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 195), przysługuje zwrot kosztów podróży i utrzymania w naturze tylko za podróż odbywaną w granicach Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z §§ 110—120 rozporządzenia wykonawczego do powyższej ustawy z dnia 10 stycznia 1923 roku (Dz. U. R. P. № 20, poz. 132).

§ 6. Władzą powołaną do udzielania zezwoleń na pobyt zagranicą jest Minister Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

669.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 12 sierpnia 1925 r.

w sprawie zmiany organizacji urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych oraz komisji szacunkowych do podatków dochodowego i przemysłowego w okręgu izby skarbowej w Poznaniu.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391), art. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia

1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 4, poz. 19), art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym ogłoszonej jako załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 58, poz. 411), art. 58 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412), oraz zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1924 r. o rozszerzeniu granic miasta Poznania (Dz. U. R. P. № 112, poz. 996) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. w sprawie zmiany granic niektórych powiatów województwa poznańskiego (Dz. U. R. P. № 117, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Z okręgu urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych wschodnio-poznańskiego wyłącza się gminy: Główna, Komandorja, Starołęka, Rataje, Winiary i obszar dworski Naramowice, z okręgu zaś urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych zachodnio-poznańskiego — gminę Dębiec i przyłącza się je do okręgu urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na miasto Poznań.

§ 2. Znosi się urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych wschodnio-poznański i zachodnio-poznański i w miejsce ich tworzy się jeden urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych na powiat poznański z siedzibą w Poznaniu.

§ 3. Z okręgu urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na powiat śremski wyłącza się gminy Puszczykowo, Puszczykowo Stare i Puszczykówko i przyłącza się je do okręgu urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na powiat poznański.

§ 4. Istniejące dotychczas przy urzędach skarbowych podatków i opłat skarbowych na miasto Poznań, wschodnio-poznańskim i zachodnio-poznańskim komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego znosi się i równocześnie tworzy się 2 nowe komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego dla nowych okręgów urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych dla miasta Poznania i dla powiatu poznańskiego każda w składzie 12 członków i tyluż zastępców z siedzibą w Poznaniu.

§ 5. Istniejące dotychczas przy urzędach skarbowych podatków i opłat skarbowych wschodnio-poznańskim i zachodnio-poznańskim komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego znosi się i równocześnie tworzy się przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych na powiat poznański nową komisję szacunkową do spraw podatku przemysłowego dla całego okręgu tego urzędu w składzie 12 członków, 12 zastępców i 15 przedstawicieli płatników z siedzibą w Poznaniu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tymże dniem traci moc obo-

wiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

670.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 sierpnia 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Spraw Zagranicznych w sprawie wykonania postanowień traktatu handlowego i nawigacyjnego pomiędzy Polską a Finlandją z dnia 10 listopada 1923 r.

Wobec otrzymania od Poselstwa Fińskiego noty z dnia 18 maja 1925 r. № 214 o stosowaniu przez Finlandję do towarów pochodzących i przychodzących z Polski klauzuli największego uprzywilejowania bez żadnych ograniczeń, zarządza się na podstawie artykułu 2 ustawy z dnia 6 maja 1924 r. o ratyfikacji traktatu handlowego i nawigacyjnego pomiędzy Polską i Finlandją (Dz. U. R. P. № 44, poz. 458) co następuje:

§ 1. Przewidziane w ustępie 2 do artykułu 11 protokołu zamknięcia traktatu handlowego i nawigacyjnego pomiędzy Polską i Finlandją z dnia 10 listopada 1923 r. ograniczenia w stosowaniu klauzuli największego uprzywilejowania do towarów pochodzących i przychodzących z Finlandji (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 81, poz. 781) uchyla się z ważnością od dnia 1 lipca 1925 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarnier*

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

671.

Obwieszczenie Ministra Skarbu

z dnia 8 września 1925 r.

dotyczące sprostowania rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 85 poz. 586) w sprawie wykonania ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego.

W Dz. U. R. P. z r. 1925 № 85 poz. 586, w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 sierpnia 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego w § 46 ustęp 2 zamiast ostatnich słów „od 1 stycznia 1925 r.” ma być „od 1 stycznia 1926 r.”.

Minister Skarbu: *W. Grabski*